

Amendement IV. Er bestaat naar het oordeel van ondergeteekenden geen aanleiding winkels, kantoren en stations van de voorgedragen belasting op het bedrijf uit te sluiten. Juist het karakter van bedrijfsbelasting brengt mee ook deze inrichtingen in de belasting te betrekken.

Waar het aantal arbeiders, dat gemiddeld werkzaam is, niet als een juiste maatstaf voor de beteekenis van een bedrijf kan dienen, wordt voorgesteld het aantal arbeiders terug te brengen van 10 op 5.

Amendement V. Naar het oordeel van ondergeteekenden behooren de gemeentebesturen vrijheid te hebben zelf het bedrag voor noodzakelijk levensonderhoud vast te stellen. Het goedkeuringsrecht kan tegen misbruik waken.

Mocht evenwel dit voorstel niet worden aangenomen, dan achten ondergeteekenden het noodzakelijk dat het bedrag van f 800 worde opgevoerd tot f 1000. Bij aanneming van dit voorstel dient het tarief van artikel 37 der Wet op de Inkomstenbelasting 1914 in overeenkomstigen zin te worden gewijzigd.

Amendement VI. Opname van artikel 243c, in artikel 17, § III, beteekent dat de gemeentebesturen bij de berekening van het zuiver inkomen niet gebonden zijn aan de bepalingen der Wet op de Inkomstenbelasting 1914.

(25. 4.)

AMENDEMENT VAN DEN HEER REIJMER.

Ingezonden 20 October 1920.

Ondergeteekende heeft de eer het volgende amendement voor te stellen:

Artikel 245b wordt gelezen als volgt:

In de belasting, vermeld in art. 240e, wordt door de in art. 244a, sub 2, genoemde personen ten volle bijgedragen en door de in art. 244a, sub 3 en 4, genoemde personen bijgedragen voor een derde van den aanslag over een vol jaar.

Toelichting.

De bedoeling van het amendement is de bestaande wetgeving, wat betreft de belasting van bedrijfsforensen in de woongemeente, onveranderd te handhaven.

REIJMER.